

عنوان مقاله:

بررسی نمونه های موردی مشارکت شهروندان در توانمندسازی محلات شهری

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری با رویکرد پدافند غیر عامل در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ریحانه یاسمن - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد زنجان

ابوالفضل مشکینی - استادیار هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

رویکرد توانمندسازی در اواخر دهه 1980 و اوایل 1990 در کشورهای آمریکا و هلند مطرح شد و در بازنده سازی محلات فرسوده تاریخی به منظور ارتقای کیفیت سکونت مورد استفاده قرار گرفت. از آن جا که بازنده سازی صرف کالبدی و فضایی نمی تواند بدون در نظر گرفتن توانایی های ساکنین محلات تاریخی و تقویت آن ها بازدهی مثبتی داشته باشد و این قضیه در کشورهای هلند و آمریکا تجربه شده است؛ در نتیجه کشورهای فوق تصمیم به توانمندسازی ساکنین محلات تاریخی جهت افزایش کیفیت زیست محیطی گرفتند که نتیجه اش در بسیاری از شهرهای جهان رضایت بخش بوده است. امر توانمندسازی دیدگاه فقرزدایی و توسعه پایدار انسان محور با تکیه بر مشارکت شهروندان و شهر (مدیریت شهری) متکی است. مشارکتی که براساس گفتگوی دو جانبه شکل می گیرد و شهروند با کسب هویت از طریق این گفت و گو به زیستگاه خود نیز هویت می بخشد. این پژوهش برآن است با استفاده از مطالعات اسنادی نمونه های موردی موفق جهان مانند بالتیمور آمریکا، بارسلونا در اسپانیا، بیرمنگام در انگلستان، فاس در مراکش و یک نمونه داخلی محله بریانک تهران که از مشارکت شهروندان استفاده کرده اند را بررسی کرده و نتایج آن ها در زمینه توانمندسازی را به صورت مقایسه ای ارائه دهد.

کلمات کلیدی:

مشارکت، هویت، توانمندسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/366288>

